

ДОКУМЕНТОЗНАВСТВО

УДК 94(477):002.2

DOI: <https://doi.org/10.32461/2409-9805.2.2020.221147>**Цитування:**

Литвин С. Х. Наукове осмислення сучасного стану документознавства в Україні на сторінках журналу «Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія». *Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія*. 2020. № 2. С. 5–12.

Lytvyn S. (2020). Scientific understanding of the current state of Record Studies in Ukraine on the pages of the journal «Library science. Record Studies. Informology». *Library science. Record Studies. Informology*. 2, 5–12 [in Ukrainian].

Литвин Сергій Харитонович,
доктор історичних наук, професор,
завідувач кафедри гуманітарних дисциплін
Національної академії керівних кадрів
культури і мистецтв
serlytvyn@ukr.net
<https://orcid.org/0000-0003-0010-2675>

**НАУКОВЕ ОСМИСЛЕННЯ СУЧАСНОГО СТАНУ ДОКУМЕНТОЗНАВСТВА
В УКРАЇНІ НА СТОРІНКАХ ЖУРНАЛУ «БІБЛІОТЕКОЗНАВСТВО.
ДОКУМЕНТОЗНАВСТВО. ІНФОРМОЛОГІЯ»**

Мета роботи. Стаття присвячена здійсненню аналізу низки статей, опублікованих в журналі «Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія» з фундаментальних та прикладних проблем інформаційно-документаційного циклу, насамперед, висвітленню наукової дискусії з існуючих проблем розвитку інтегрованої спеціальності «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа» як навчальної і наукової дисципліни і протиріч, породжених її введенням та визначенню перспектив дальшого розвитку документознавчої освіти. **Методологія дослідження** полягає в застосуванні сукупності методів: історико-діалектичного, порівняльного, формальної логіки, аналізу і узагальнення. Зазначений методологічний підхід дав змогу комплексно проаналізувати дискусію, що має місце на сторінках журналу «Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія» з проблем сучасного стану документознавства і зробити відповідні наукові висновки. **Наукова новизна** отриманих результатів полягає у комплексному аналізі опублікованих в журналі «Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія» праць, присвячених сучасному стану документознавства в Україні, науковому осмисленні його проблем та наданні наукових та практичних пропозицій щодо місця і ролі журналу у їх актуалізації. **Висновки.** Журнал «Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія» став своєрідним дискусійним майданчиком для обговорення широкого кола сучасних проблем документознавства, бібліотекознавства, інформології, зокрема породжених створенням нової спеціальності 029 – Інформаційна, бібліотечна та архівна справа. Водночас, наукова дискусія з означених проблем на сторінках журналу є недостатньою і потребує якісно нового рівня.

Ключові слова: журнал «Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія», документознавство, документознавча освіта, криза науки, інтегрована спеціальність «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа».

Lytvyn Serhii,
Doctor of Historical Sciences, Professor,
Head of the Department of Humanities Disciplines
National Academy of Culture and Arts Management

**SCIENTIFIC UNDERSTANDING OF THE CURRENT STATE OF RECORD STUDIES
IN UKRAINE ON THE PAGES OF THE JOURNAL “LIBRARY SCIENCE.
RECORD STUDIES. INFORMOLOGY”**

The purpose of the article. The article is devoted to the analysis of a number of articles published in the journal “Library Science. Record Studies. Informology” on fundamental and applied problems

of information and documentation cycle, first of all, coverage of scientific discussion on existing problems of development of integrated specialty "Information, library and archival services" as an academic and scientific discipline and contradictions caused by introduction and definition of prospects of further development of Record Studies education. **The methodology** consists of the application of a set of methods: historical-dialectical, comparative, formal logic, analysis, and generalization. This methodological approach allowed a comprehensive analysis of the discussion that takes place on the pages of the journal "Library Science. Record Studies. Informology" on the problems of the current state of document science and make appropriate scientific conclusions. **The scientific novelty** of the obtained results lies in a comprehensive analysis of those published in the journal "Library Science. Record Studies. Informology" of works devoted to the current state of document science in Ukraine, scientific understanding of its problems, and providing scientific and practical proposals on the place and role of the journal in their updating. **Conclusions.** Journal "Library Science. Record Studies. Informology" became a kind of discussion platform for discussing a wide range of modern problems of document science, library science, informology, in particular, generated by the creation of a new specialty 029 – Information, library and archival services. At the same time, the scientific discussion on the identified problems on the pages of the journal is insufficient and will require a qualitatively new level.

Key words: journal "Library Science. Record Studies. Informology", Record Studies, Record Studies education, a crisis of science, integrated specialty "Information, library and archival services".

Актуальність теми дослідження. Прийняття та імплементація нового Закону України «Про вищу освіту» від 1 липня 2015 р. №1556-VIII (остання редакція від 9 грудня 2015 р.) та постанови Кабінету Міністрів України № 226 від 29 квітня 2015 р. «Про затвердження переліку галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти», спонукало багатьох науковців до осмислення процесів реформування вітчизняної освіти, й зокрема, до обговорення на сторінках журналу «Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія» сучасного стану документознавства і перспектив його дальшого розвитку, що й стало мотивом цієї публікації.

Аналіз досліджень і публікацій. Підготовці фахівців документознавчої, бібліотекознавчої та інформаційної сфери журнал «Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія» приділяв належну увагу у всі роки свого існування. Так, проблеми і перспективи підготовки фахівців з документознавства та інформаційної діяльності розглядала Г. Власова [2], проблеми документознавства на сторінках журналу «Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія» проаналізувала Г. Швецова-Водка [14], проблеми наукових досліджень з документознавчої освіти та перспективні тенденції її розвитку висвітлила О. Матвієнко [4], можливості використання інтернет-технологій для вдосконалення майбут-

ніх документознавців проаналізувала Л. Філіпова [13], основні етапи розвитку вищої документознавчої освіти в Україні розглянув М. Слободяник [10]. Сучасні тенденції розвитку ступеневої підготовки фахівців інтегрованої спеціальності 029 «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа» у вищих навчальних закладах I-II та III-IV рівнів акредитації науково обґрунтувала Т. Новальська [7], тематичний огляд опублікованих в журналі «Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія», в тому числі присвячених означеній проблемі, здійснили С. Литвин і В. Добровольська [3], практико-орієнтовне викладання дисципліни «Інформаційно-аналітична діяльність» як спосіб формування професійної компетентності майбутніх фахівців з інформаційної, бібліотечної та архівної справи» З. Сverdлик [9], В. Сошинська розглянула формування комунікаційних компетентностей майбутніх фахівців інформаційної, бібліотечної та архівної справи [11], інформаційну складову в структурі професійних компетентностей майбутніх документознавців висвітлила Т. Яворська [15], інформаційно-документний профіль освітніх програм у контексті нової інтегрованої спеціальності проаналізувала Л. Філіпова [12], стан підготовки документознавців в Україні в контексті надання освітніх послуг у нових спеціальностях висвітлили О. Матвієнко і М. Цивін [5; 6], з'ясування актуальних проблем документознавства в Україні та виявленню основних проблем його

розвитку як наукової та навчальної дисципліни і протиріч розбудови спеціальності 029 «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа» присвятила свою працю В. Бездрабко [1].

Виклад основного матеріалу. Науковий журнал «Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія» спільними зусиллями редакційної колегії та авторів намагається реалізувати одну зі своїх основних програмових цілей – бути професійним комунікаційним середовищем документознавців, бібліотеко-знавців та фахівців інформаційної сфери та дискусійним майданчиком для обговорення всіх існуючих теоретичних і практичних проблем. Журнал є цінним джерелом наукових знань і науково-практичного досвіду і, водночас, майданчиком для розміщення і зберігання результатів наукових розвідок та досліджень з документознавства, інформаційної сфери, бібліотечної та архівної справи.

Постановою Кабінету Міністрів України № 226 від 29.04.2015 р. «Про затвердження переліку галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти», в галузі 02 «Культура і мистецтво» введено нову інтегровану спеціальність підготовки фахівців 029 «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа». Її введення, що позбавило документознавства окремої навчальної і наукової спеціальності і приєднання його до конгломерату напрямків підготовки під назвою «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа» було неоднозначно сприйняте науковою і освітньою спільнотою та викликало жваві дискусії у періодичних фахових виданнях, на наукових конференціях, семінарах тощо. Журнал «Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія», його автори і редакція також не стояли осторонь у цій дискусії. На сторінках журналу здійснено низку публікацій відомих науковців з проблем, породжених введенням нової спеціальності. Їх статтям притаманне масштабне мислення і значний інтелектуальний потенціал, високий ступінь дискусивності та діалогічності, що надавало нового імпульсу загальній дискусії з проблеми.

Розглянемо їх у хронологічному порядку.

Першою до проблеми введення нової інтегрованої спеціальності «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа» звернулася доктор історичних наук, професор кафедри інформаційної, бібліотечної та архівної справи Київського національного університету культури і мистецтв Т. Новальська. У своїй статті «Наступність здобуття вищої бібліотечно-інформаційної та архівної освіти в умовах реформування» (2017, № 1) вона запропонувала складову моделі наступності здобуття вищої інформаційно-бібліотечної та архівної освіти під впливом глобалізаційних процесів, інтеграції України до європейського та світового освітнього простору з метою забезпечення міжнародного визнання інтегрованої спеціальності.

Наступність у здобутті вищої освіти Т. Новальська обґрунтовує як «безперервний, поетапний процес розгортання структурних компонентів змісту освіти, поступовий перехід від одного рівня навчання до іншого, їх взаємозв'язок, послідовне ускладнення навчальної інформації, посилення вимог до обсягу й глибини засвоєння знань, умінь і навичок. Кожен новий етап навчання повинен бути пов'язаний із попереднім... Однією із складових моделі мають бути узгоджені навчальні плани, перш за все, інваріантна їхня частина – єдина для спеціальності 029 та спеціалізацій, які будуть визначені вищими навчальними закладами» [7, 7]. Вона вважає, що «важливим елементом моделі наступності здобуття вищої освіти повинні бути міждисциплінарні зв'язки. Програми, зміст навчальних дисциплін не повинні дублюватися, а на кожному рівні ускладнюватись, наповнюватись новими темами та інформацією» [7, 9].

На завершення авторка стверджує, що «наступність у здобутті вищої бібліотечно-інформаційної, архівної освіти буде сприяти поетапному розвитку компетентностей, що визначає ефективне використання здібностей кожного працівника, дає можливість результативно здійснювати професійну діяльність, відповідно до вимог конкретного робочого місця в документно-комунікаційній сфері» [7, 9].

Автори журналу, розглядаючи дотичні до означеної теми проблеми, в той чи інший спосіб висвітлюють проблеми інтегрованої

спеціальності. Так, у статті «Практикоорієнтовне викладання дисципліни «Інформаційно-аналітична діяльність» як спосіб формування професійної компетентності майбутніх фахівців з інформаційної, бібліотечної та архівної справи» (2017, № 3) кандидат історичних наук, доцент кафедри бібліотекознавства та інформології Київського університету імені Бориса Грінченка З. Свєрдлик висвітлила впровадження практикоорієнтованих методів викладання та запропоновано тематичну структуру і зміст навчальної програми із зазначеної дисципліни.

В. Сошинська, кандидат наук із соціальних комунікацій, доцент кафедри бібліотекознавства та інформології Київського університету імені Бориса Грінченка у статті «Формування комунікаційних компетентностей майбутніх фахівців інформаційної, бібліотечної та архівної справи» (2017, № 4) розглядає генезис наукових досліджень соціально-комунікаційних процесів, уточнює поняття професійної комунікації та обґрунтовує необхідність формування комунікаційних компетентностей у магістрів спеціальності «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа» через викладання відповідних навчальних дисциплін.

Також кандидат педагогічних наук, доцент кафедри інформаційних систем управління Донецького національного університету імені Василя Стуса Т. Яворська дослідила проблеми формування професійних компетентностей у майбутніх фахівців інформаційної, бібліотечної та архівної справи, обґрунтувавши їх актуальність та виокремивши в їх структурі інформаційні компетентності. У статті «Інформаційна складова в структурі професійних компетентностей майбутніх документознавців» (2018, № 4) вона стверджує, що «забезпечення потреб ринку праці в професіоналах з організації документальних систем та інформаційної діяльності, якими є майбутні документознавці, у виробничій і невиробничій сферах, на підприємствах різних галузей, державних архівах, інших закладах різних форм власності набуло особливої актуальності, оскільки успішність їх ділової діяльності визначає володіння комплексом знань, умінь і навичок щодо виконання різних видів інформаційної діяльності» [15, 76].

Проблему нової інтегрованої спеціальності продовжують доктор педагогічних наук, професор кафедри комп'ютерних наук Київського національного університету культури і мистецтв О. Матвієнко та кандидат технічних наук, доцент цієї ж кафедри М. Цивін (2017, № 3). Автори розглядають документознавчу освіту в межах педагогічних наук, неухильно і послідовно обстоюють її традиційні домінуючі, заперечують намагання деяких колег відверто їх змаргіналізувати. Окрім аргументованого теоретичного обґрунтування стаття містить практичні виклади стосовно моделі та наповнення змісту підготовки документознавців як управлінців, а заодно й інформаційних фахівців, окреслюючи компетентності, знання, вміння, навички, відкидають експерименти з ототожнення їх із «менеджерами» інформаційного кіберпростору чи щось на кшталт цього. Автори наголошують, що «пильної уваги у межах новоствореної спеціальності потребує складова «інформаційна справа», яка бачиться орієнтованою на підготовку фахівців для інформаційної діяльності поза межами бібліотечно-бібліографічної й архівної сфер. Представниками такої спеціальності в межах інформаційної справи є документознавці...» і далі зазначають, що нова спеціальність 029 Інформаційна, бібліотечна та архівна справа «увібрала до свого складу суверенні професії разом із притаманними їм позитивними і негативними складовими іміджів, що потребує пошуку вирішення проблем вже у межах нової спеціальності» [5, 8].

У результаті дослідження автори доходять висновку, що «введення і використання нових понять, чинником появи яких є нова інформаційна спеціальність, об'єктивно потребує визначення, уточнення їхніх змістових значень, окреслення меж використання» [5, 9].

Двома роками пізніше ці ж автори, О. Матвієнко і М. Цивін, знову звертаються до проблеми нової інтегрованої спеціальності. У статті «Підготовка документознавців в Україні: надання освітніх послуг розширюється у нових спеціальностях» (2019, № 1) вони виявляють суперечності між вимогами нормативного змісту підготовки здобувачів вищої освіти з документознавства відповідно до стандарту вищої документно-інформаційної

освіти за спеціальністю 029 «інформаційна, бібліотечна та архівна справа» та відмінністю теоретичного змісту предметної області, цілей навчання, об'єктів вивчення й діяльності студентами спеціальністю 015.05 «Професійна освіта (документознавство)».

Вони констатують, що з 2016 року «ми маємо освітньо-педагогічну ситуацію навчання документознавців за двома, хоча й дотичними, але різними галузями знань, за різними спеціальностями і навчальними планами, з відмінними освітньо-кваліфікаційними характеристиками, професіологічними концептами та професійними цінностями» [6, 58]. У результаті автори дійшли висновку, що «зміст і цілі підготовки педагогів професійної освіти із спеціалізацією «документознавство» потребують наукового обґрунтування для спеціальності 015 «Професійна освіта» відповідно до кваліфікаційних вимог стандарту документно-інформаційної освіти» [6, 56].

Сучасні тенденції розвитку спеціальності «Документознавство та інформаційна діяльність» в межах нової інтегрованої спеціальності 029 «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа» проаналізувала у своїй статті «Інформаційно-документаційний профіль освітніх програм у контексті нової інтегрованої спеціальності» (2019, № 1) професор кафедри інформаційних технологій Харківської державної академії культури Л. Філіпова. Дослідниця поставила за мету простежити особливості змін означеної спеціальності в умовах модернізації освітнього процесу в українських університетах. Вона розглянула стандарти вищої освіти першого (бакалаврського) рівня нової спеціальності і відповідні інформаційно-документному профілю фахові компетентності, які студенти мають отримати в ході навчання на бакалаврському рівні та результати навчання за інтегрованою спеціальністю.

У результаті дослідження Л. Філіпова дійшла висновку, що «спеціальність документознавство та інформаційна діяльність в умовах освітніх реформ залишилась змістовно, але змінила своє місце, посівши в межах нової інтегрованої спеціальності 029 «інформаційна, бібліотечна та архівна справа» в якості пріоритетної освітньо-професійної програми/

спеціалізації з такою ж назвою або частково зміненою, поряд з іншими складовими – бібліотечного та архівного профілю. Спостерігається тенденція переважного розвитку інформаційно-документного профілю освітніх програм спеціальності 029, що поєднує документальну діяльність з інформаційно-документаційними технологіями» [12, 53].

Доктор історичних наук, професор, завідувач кафедри документознавства та інформаційно-аналітичної діяльності Київського національного університету культури і мистецтв В. Бездрабко у статті «Актуальні проблеми документознавства в Україні» (2020, № 1) стверджує про кризу документознавства епістемологічного та організаційного змісту, розкриває її ознаки та виявляє її причинно-наслідкові зв'язки. Епістемологічну кризу вона пов'язує з «браком метанаративів, великих дослідницьких «полотен» теоретичного характеру, здатних відповідати новітньому стану науки, тенденціям її розвитку, що проголошують необмеженість пізнання в умовах безкінечної можливої інтеграції міждисциплінарних, комплексних підходів і генерування новітніх засад дослідження» [1, 33]. До важливих рис кризи документознавства як науки дослідниця відносить його фрагментацію, що зумовлює фрагментарність наукового знання і безкінечно примножує теми маргінального змісту, дрібнотем'я досліджень, що породжує відцентрові тенденції розвитку документознавства та диференціацію проблемного поля документознавства, що породжує велику кількість дослідницьких напрямків із власними об'єктно-предметними сферами [Див.: 1, 33–34]. Організаційна криза, на думку В. Бездрабко, викликана змістом підготовки фахівців, а також іншими супутніми обставинами, а саме: комерціалізацією освіти, зменшенням й скороченням фінансування вищої школи, слабкістю автономізації університетів, зниження якості підготовки і статусу людини з університетською освітою [1, 34–35].

Науковцям, які беззастережно відстоюють перспективність нової спеціальності, апелюючи до зарубіжного досвіду, В. Бездрабко зауважує, що «це можливо за умови рівного ставлення до всіх її компонентів та врахування особливостей архівної, бібліотеч-

ної, документознавчої підготовки, яку навряд чи можна беззастережно підмінити поняттями «інформаційна», «соціокомунікаційна», або ж директивно нав'язувати домінування однієї складової спеціальності, пропонуючи іншим статус «упривілейованих пригноблених» [1, 36].

Для дослідниці очевидним є той факт, що з введенням інтегрованої спеціальності і приєднання документознавства до конгломерату напрямків підготовки під назвою «інформаційна, бібліотечна та архівна справа» розмивається конкретність кожної складової (документознавчої, архівної, бібліотечної) спеціальності. При цьому, університети, сповідуючи інтереси власних фахових корпорацій, не переймаються інтегративним компонентом.

Хоч Міністерством освіти і науки університетам надано право вільно обирати варіативну частину державних стандартів для кожної складової спеціальності, але не додає оптимізму профільність закладів вищої освіти, в яких готують документознавців. Якщо у ЗВО сфери культури першість у формуванні номенклатури дисциплін для підготовки документознавців належить книгознавцям, бібліотекознавцям, бібліографознавцям, то в технічних ЗВО – представникам технічних наук, які маргіналізують документно-архівознавчі курси, зменшують їх перелік у навчальних планах, штучно підмінюючи їх тими, які небагато пропонують для підготовки саме документознавців.

Так само В. Бездрабко вказує на «розчинення» документознавства, архівознавства як наукових спеціальностей в конгломераті під назвою «інформаційна, бібліотечна та архівна справа» і висловлює сподівання на новий паспорт спеціальності, який, можливо, збереже окремішність документознавства і архівознавства в його оновлених форматі і змісті підготовки наукових кадрів.

Дослідниця, разом з тим, стверджує, що «криза документознавства свідчить навпаки про його живучість і можливість відповідати новим запитам суспільства» [1, 33] і висловлює сподівання на її прогресивний, позитивний і необхідний характер для успішного розвитку науки та навчальної дисципліни [1, 37]. Вона прогнозує можливі шляхи виходу з кризи відповідно до потреб суспільства й внутрішньо-

го потенціалу розвитку самої науки. «Успішність документознавчої освіти, – стверджує В. Бездрабко, – залежить від усвідомленої діяльності суб'єктів ринку освітніх послуг та відповідності навчальних пропозицій потребам професії документознавця» і робить висновок, що «осмислення новітньої парадигми науки сприятиме виходу документознавства з кризи, що означатиме наступний етап його еволюції» [1, 26].

Слід також погодитися із вченою, що «представникам класичного документознавства через численну фрагментацію знань слід удатися до фундаментальних теоретичних, прикладних студій, підготувати серію навчальної літератури нового покоління, активніше обстоювати окремішність документознавчої освіти й наукової спеціальності... Ключовою проблемою залишається фаховий рівень тих, хто долучений до продукування теоретичного та практичного ефективного знання, підготовки спеціалістів для ринку праці й наукових кадрів» [1, 37].

Висновки. Здійснений аналіз наукових статей, опублікованих на сторінках журналу «Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія» з проблем сучасного стану документознавства в контексті створення нової інтегрованої спеціальності 029 «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа» дозволяє нам зробити такі висновки:

– по-перше, що журнал став своєрідним дискусійним майданчиком для обговорення широкого кола сучасних проблем документознавства, бібліотекознавства, інформології, формування нових ідей і поглядів на розвиток в означеній сфері;

– по-друге, автори журналу, вболіваючи за перспективи нової спеціальності, відкрито й сміливо порушують існуючі проблеми на сторінках журналу, шукають відповідей на болючі питання, неухильно і послідовно обстоюють позицію – не дозволити розчинити документознавство в конгломераті нової спеціальності, а забезпечити рівне ставлення до всіх її складових з врахуванням їх особливостей і не дати розмити конкретність кожної;

– по-третє, на наш погляд, наукова дискусія фахівців з існуючих проблем розвитку реформованої спеціальності «Інформаційна,

бібліотечна та архівна справа» на сторінках журналу є недостатньою. Бажано було б ширше обговорювати проблеми навчання у закладах вищої освіти та підвищення кваліфікації документознавців, бібліотекознавців і фахівців з проблем інформології. Журнал буде із задоволенням друкувати повідомлення та вісті з наукових конференцій, круглих столів, симпозіумів, семінарів тощо щодо означеної проблеми, що, в свою чергу, дозволить вивести

журнал на якісно новий рівень відповідно до сучасних стандартів і нормативних вимог, які регламентують представлення наукових видань у професійному науковому просторі і надалі буде сприяти розвитку вітчизняного наукового потенціалу та інтеграції його у світовий науковий простір, створенню простору публічної комунікації вчених, зокрема донесення результатів їх досліджень до вітчизняної і світової наукових спільнот.

Список використаних джерел

1. Бездрабко В. В. Актуальні проблеми документознавства в Україні. *Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія*. 2020. № 1. С. 26–41.
2. Власова Г. Проблеми і перспективи підготовки фахівців з документознавства та інформаційної діяльності. *Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія*. 2004. № 1. С. 13–15.
3. Литвин С. Х., Добровольська В. В., Науковий журнал «Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія» у професійному комунікаційному просторі. *Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія*. 2019. № 1. С. 16–26.
4. Матвієнко О. Документознавча освіта: проблеми та перспективи розвитку практики та наукових досліджень. *Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія*. 2009. № 4. С. 17–21.
5. Матвієнко О. В., Цивін М. Н. Вища інформаційна освіта: основні концепти визначення. *Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія*. 2017. № 3. С. 4–11.
6. Матвієнко О. В., Цивін М. Н. Підготовка документознавців в Україні: надання освітніх послуг розширюється у нових спеціальностях. *Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія*. 2019. № 1. С. 48–55.
7. Навальська Т. В. Наступність здобуття вищої бібліотечно-інформаційної та архівної освіти в умовах реформування. *Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія*. 2017. № 1. С. 4–10.
8. Пелецишин А. М., Добровольська В. В., Трач О. Р., Тимовчак-Максимець О. Ю. Особливості інформаційних технологій в бібліотечній справі. *Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія*. 2018. № 4. С. 14–21.
9. Свердлик З. М. Практикоорієнтовне викладання дисципліни «Інформаційно-аналітична діяльність» як спосіб формування професійної компетентності майбутніх фахівців з інформаційної, бібліотечної та архівної справи». *Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія*. 2017. № 3. С. 18–25.
10. Слободяник М. С. Становлення та розвиток вищої документознавчої освіти в Україні. *Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія*. 2011. № 3. С. 4–6.
11. Сошинська В. Є. Формування комунікаційних компетентностей майбутніх фахівців інформаційної, бібліотечної та архівної справи». *Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія*. 2017. № 4. С. 92–96.
12. Філіпова Л. Я. Інформаційно-документний профіль освітніх програм у контексті нової інтегрованої спеціальності. *Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія*. 2019. № 1. С. 48–55.
13. Філіпова Л. Я. Напрями застосування Інтернет-технологій та сервісів у системі навчання за спеціальністю «Документознавство та інформаційна діяльність». *Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія*. 2011. № 3. С. 48–51.
14. Швецова-Водка Г. М. Проблеми документознавства на сторінках журналу «Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія». *Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія*. 2009. № 1. С. 14–18.
15. Яворська Т. М. Інформаційна складова в структурі професійних компетентностей майбутніх документознавців. *Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія*. 2018. № 4. С. 71–77.

References

1. Bezdrabko, V. V. (2020). Actual problems of document science in Ukraine. *Library Science. Record Studies. Informology*, 1, 26–41. [in Ukrainian].
2. Vlasova, G. (2004). Problems and prospects for training specialists in document science and information activities. *Library Science. Record Studies. Informology*, 1, 13–15. [in Ukrainian].
3. Lytvyn, S. H., Dobrovolska, V. V. (2019). Scientific journal “Library Science. Record Studies. Informology” in the professional communication space. *Library Science. Record Studies. Informology*, 1, 16–26. [in Ukrainian].
4. Matvienko, O. (2009). Documentary education: problems and prospects for the development of practice and research. *Library Science. Record Studies. Informology*, 4, 17–21. [in Ukrainian].
5. Matvienko, O. V. & Tsyvin, M. N. (2017). Higher information education: basic concepts of definition. *Library Science. Record Studies. Informology*, 3, 4–11. [in Ukrainian].
6. Matvienko, O. V. & Tsyvin, M. N. (2019). Training of documentologists in Ukraine: the provision of educational services is expanding in new specialties. *Library Science. Record Studies. Informology*, 1, 48–55. [in Ukrainian].
7. Navalskaya, T. V. (2017). Continuity of obtaining higher library and information and archival education in the conditions of reform. *Library Science. Record Studies. Informology*, 1, 4–10. [in Ukrainian].
8. Peleshchyshyn, A. M., Dobrovolska, V. V., Trach, O. R. & Timovchak-Maksimets, O. Yu. (2018). Features of information technology in the library business. *Library Science. Record Studies. Informology*, 4, 14–21. [in Ukrainian].
9. Sverdlik, Z. M. (2017). Practical teaching of the discipline “Information and analytical activities” as a way to form the professional competence of future professionals in information, library and archival affairs“. *Library Science. Record Studies. Informology*, 3, 18–25. [in Ukrainian].
10. Slobodyanik, M. S. (2011). Formation and development of higher documentation education in Ukraine. *Library Science. Record Studies. Informology*, 3, 4–6. [in Ukrainian].
11. Soshinskaya, V. E. (2017). Formation of communication competencies of future specialists of information, library and archival business. *Library Science. Record Studies. Informology*, 4, 92–96. [in Ukrainian].
12. Filipova, L. Ya. (2019). Information and documentary profile of educational programs in the context of a new integrated specialty. *Library Science. Record Studies. Informology*, 1, 48–55. [in Ukrainian].
13. Filipova, L. Ya. (201). Areas of application of Internet technologies and services in the education system in the specialty “Documentation and information activities”. *Library Science. Record Studies. Informology*, 3, 48–51. [in Ukrainian].
14. Shvetsova-Vodka, G. M. (2009). Problems of document science on the pages of the journal “Library Science. Record Studies. Informology». *Library Science. Record Studies. Informology*, 1, 14–18. [in Ukrainian].
15. Yavorska, T. M. (2018). Information component in the structure of professional competencies of future documentologists. *Library Science. Record Studies. Informology*, 4, 71–77. [in Ukrainian].

*Стаття надійшла до редакції 22.03.2020
Отримано після доопрацювання 15.05.2020
Прийнято до друку 19.05.2020*